

Det kan godt være, at man skulle overveje at give regionen mulighed for at godkende eksterne udbydere. Det er som at sætte ræven til at vogte gæs.

Alt i alt vil jeg konkludere, at vi gerne vil være med til at kvalificere det her, men at der er en række forskellige vilkår, som skal være opfyldt, hvis det overhovedet skal lykkes. Vi er nervøse for, at man ikke har gennemtænkt nøje, hvad det er for en voldsom reform i forhold til de mest sårbare grupper i det her samfund, man går ind i.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken.

Kl. 18.40

Søren Krarup (DF):

Endnu et lovforslag, som er en udmøntning af strukturreformen, og hvor derfor stat og kommune skal overtage de opgaver, der hidtil har påhvilet amterne – her i forbindelse med folkeskolens og voksenundervisningens specialundervisning. Det bliver jo især kommunerne, der kommer til at holde for, for de skal erstatte amternes specialundervisning, idet regionsrådene dog overtager ansvaret for de mest specialiserede undervisningstilbud.

Kan kommunerne klare opgaven? Kan regionerne klare de mere specialiserede krav? Jeg formoder, at alle vi, der har med dette lovforslag at gøre, i den seneste tid har modtaget henvendelser fra adskillige lærere og forældre, som er dybt bekymrede for, om deres institutions eller deres barns specialundervisning kan opretholdes med samme kvalitet som hidtil. Jeg går også ud fra, at vi alle har haft vanskeligt ved at svare fyldestgørende, for der er jo tale om en ændring, hvor kun fremtiden kan vise, om den er holdbar. Man ved som bekendt, hvad man har, men man ved ikke, hvad man får.

Men det forekommer mig, at lovforslagets henvisning til, at resultatet bliver bedre, når undervisningen samles på én hånd, her kommunens hånd, rummer en rimelighed i sig. Det behøver jo ikke at være en god idé at uddelegere opgaverne. Det kan tværtimod være en bedre idé at holde én part ansvarlig for udførelsen. Det er i hvert tilfælde det håb, vi må fastholde, når vi stemmer ja til loven. Så må vi i øvrigt trøste os med, at klageadgangen med den nye lov bliver bedre, så fejl og svagheder kan påtales og ændres.

Der oprettes som bekendt forskellige nye organer, dels et udviklingsråd i hver region, som i en periode på 4 år skal følge specialundervisningen i regionen, dels det såkaldte VISO, en national videns- og specialrådgivningsorganisation, som skal bistå myndighederne med rådgivning på det sociale område i særligt komplicerede enkeltssager. Ak ja, fine ord, uforståelige begreber. Kun tiden kan vise, om de fine betegnelser dækker over en god og praktisk virkelighed.

Vi håber, at strukturreformen vil leve op til ordene og forventningerne, og i dette håb vil vi følge vores forpligtelse som forligspartner og sige ja til lovforslaget.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Carina Christensen.

Carina Christensen (KF):

For os Konservative har et væsentligt mål med strukturreformen været at sikre, at beslutningerne træffes så tæt på borgerne som muligt, at borgerne får én indgang til de offentlige tilbud, og at der er et entydigt myndighedsansvar. Derfor er vi også tilfredse med, at det fremover vil være den kommune, hvor man bor, som har myndighedsansvaret for, at der tilbydes specialundervisning og specialpædagogisk bistand til børn og unge.

Det er selvfølgelig vigtigt, at vi gør alt, hvad vi kan, for at bevare og videreudvikle ekspertisen på specialundervisningsområdet i den nye struktur. Derfor er vi også glade for, at det har haft høj prioritet i forhandlingerne, og at man har nået et godt resultat, synes vi i hvert fald.

Når de nuværende amtsinstitutioner overgår til beliggenhedskommunerne, vil det nuværende personale følge med, og personalet fra den amtslige forvaltning vil flytte med opgaven ud i kommunerne. Derved får vi samlet og på en måde også styrket den faglige ekspertise. Eleverne vil også i fremtiden få et specialundervisningstilbud på baggrund af en faglig vurdering fra kommunen, som jo allerede i dag har en stor indsigt i specialundervisningsområdet, og som nu altså også får tilført yderligere ekspertise fra amterne.

Mange kommuner arbejder også allerede i dag tæt sammen om opgaver vedrørende den vidtgående specialundervisning, og der er intet, der forhindrer dem i også i fremtiden at samarbejde om at opretholde og videreudvikle faglige enheder eller netværk. Regionerne får så ansvaret